

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 4 lipca 2017 r.

Poz. 2674

UCHWAŁA NR XXXII/264/17 RADY MIASTA BIELSK PODLASKI

z dnia 27 czerwca 2017 r.

w sprawie zmiany nazwy ulicy Wandy Wasilewskiej w mieście Bielsk Podlaski

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 730 i 935) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) Rada Miasta Bielsk Podlaski uchwala, co następuje:

§ 1. Zmienia się dotychczasową nazwę ulicy Wandy Wasilewskiej poprzez:

- 1) nadanie nazwy Złota odcinkowi drogi obejmującemu działki oznaczone w ewidencji gruntów w obrębie nr 3 numerami: 4716, 4717/2;
- 2) nadanie nazwy Wisławy Szymborskiej odcinkowi drogi obejmującemu działki oznaczone numerami: 4144, 4150, 1163/3, 1164/8, 1166/4, 4717/4;
- 3) przyłączenie odcinka drogi obejmującego działki oznaczone numerami: 4137/4, 1159/3 do przyległej ulicy Juliana Tuwima i objęcie nazwą Juliana Tuwima.

§ 2. Położenie i przebieg ulic wymienionych w § 1 przedstawia załącznik graficzny nr 1, natomiast biografia nowego patrona ulicy zawiera załącznik nr 2.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

Przewodniczący Rady
Igor Łukaszuk

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XXXII/264/17

Rady Miasta Bielsk Podlaski

z dnia 27 czerwca 2017 r.

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr XXXII/264/17

Rady Miasta Bielsk Podlaski

z dnia 27 czerwca 2017 r.

Wisława Szymborska (1923-2012)

Poetka reprezentująca nurt intelektualny, laureatka Nagrody Nobla (1996), odznaczona Orderem Orła Białego (2011), doktor h.c. Uniwersytetu Poznańskiego. Współredaktor "Życia Literackiego" (1952-66) i autorka zamieszczanych tam stałych felietonów *Lektury nadobowiązkowe* (1968-81, wyd. książkowe 1973 i 81), później w "Gazecie Wyborczej", pod pseudonimem Stańczykówna publikowała w "Arce" i paryskiej "Kulturze". Od 1931 r. stale mieszkała w Krakowie, tu studiowała filologię polską i socjologię

Debiutowała wierszem *Szukam słowa* (1945) ogłoszonym w dodatku do "Dziennika Polskiego", dwa pierwsze tomy *Dlaczego żyjemy* (1952) i *Pytania zadawane sobie* (1954) mają charakter przygody z socrealizmem, której wartość jasno określił A. Sandauer: "wydają się w ogóle tak odmienne, jak gdyby wyszły spod innego pióra". Właściwy debiut Szymborskiej przypada na r. 1957, kiedy to ukazał się tomik *Wołanie do Yeti*, a poetka wybrała postawę obserwatora z filozoficznym dystansem do paradoksów tkwiących w sytuacji człowieka, kruchości i przypadkowości jego życia.

Jej twórczość jest swoistą grą między różnymi ujęciami tego samego tematu, zawsze mieszczącego się w kręgu spraw egzystencjalnych, jej sposób widzenia ma postać subtelnej ironii, żartu. Ukazało się kilka wyborów wierszy Szymborskiej, a także tomów: *Sól* (1962), *Sto pociech* (1967), *Wszelki wypadek* (1972), *Wielka liczba* (1976), *Ludzie na moście* (1986), *Koniec i początek* (1993). Niezależnie od wielkości i znaczenia tematyki utworów zwracają one uwagę oryginalnością języka, autorka posługuje się szablonem mowy potocznej, neologizmami, aliteracją, antytezą, paralelą, prowokacyjnie zestawia kontrasty, potrafi operować wyszukaną prostotą, często lapidarnością sformułowania.

O jej twórczości powiedzieli m.in. Cz. Miłosz: "Wiersze Szymborskiej są zbudowane z żonglowania, niby kulami, składnikami naszej pospolitej wiedzy, co raz nas zaskakują paradoksem i pokazują nasz ludzki świat jako tragikomiczny", oraz S. Barańczak: "Poetka, której wiersze - mądre, ale wyzbyte chłodu, wnikliwe i zarazem zdolne do dystansu, dotyczące spraw najważniejszych, lecz nigdy koturnowe, krytyczne wobec szaleństw ludzkości, a jednak solidarne z jej losem, o tragediach i sytuacjach bez wyjścia mówiące z humorem i heroiczną pogodą - całkiem po prostu pomagają nam żyć". Jest laureatką wielu nagród, w tym Nagrody Goethego (1991) i Nagrody Herdera (1995), nagrody polskiego PEN Clubu (1996). Tłumaczyła poezję francuską, m.in. de Musseta i Baudelaire'a. Zmarła 1 lutego 2012 w Krakowie.